ECHO
OKUPOVANÝCH VYSOKOŠKOLÁKOV

30. VIII. 1968

HNEDY SI ZAPAMÄTAJTE DÁTUM OKUPÁCIE.. 21 VIII 1968 !

Dnes stojí otázka: Čo ďalej, aké to bude ďalej, čo robiť v sterorizovanej okupovanej krajine, aká je úloha študenta túžiaceho po myslení a volnosti v boji proti zabednenej tuposti neprístupnej argumentom, myšlienkam a ušlachtilým túžbam?

Nuž buďme teda realisti! Pripravme sa, že príde dlhá doba temna, polovičatostí, kompromisov, tragikomických, bolestných udalostí. Naši politici budú musieť robiť kompromisy a národ ich bude musieť disciplinovane poslúchať.

Lenže kompromisy môžu politikov zvádzať ku klamaniu svojho ľudu a zase jeho večná trpezlivosť, disciplína sa môže premeniť na pesimizmus a z pasívnej rezistencie sa môže stať pasívna rezignácia.

A tu musíme pristúpiť my študenti a ako fanúšikovia na smutnom zápase, kde naši prehrávajú, vedieť zakričať v pravej chvíli: Do toho! Len čo zbadáme, že nás naši politici klamú a len čo zbadáme, že ľud už nevládze.

Včera horeli po celom meste sviečky v oblokoch. Okupanti si možno mysleli, že je jednoducho vypnutý prúd, alebo, že hľadáme kontrarevolucionárov, na nich ani tak nezáleží. Dôležité je, že každý z tých, komu horela v obloku, horela jedna sviečočka aj v srdci, každý pocítil, že je nás veľa, že je v nás sila a že sa nedáme. Bolo to dojímavé a mocné.

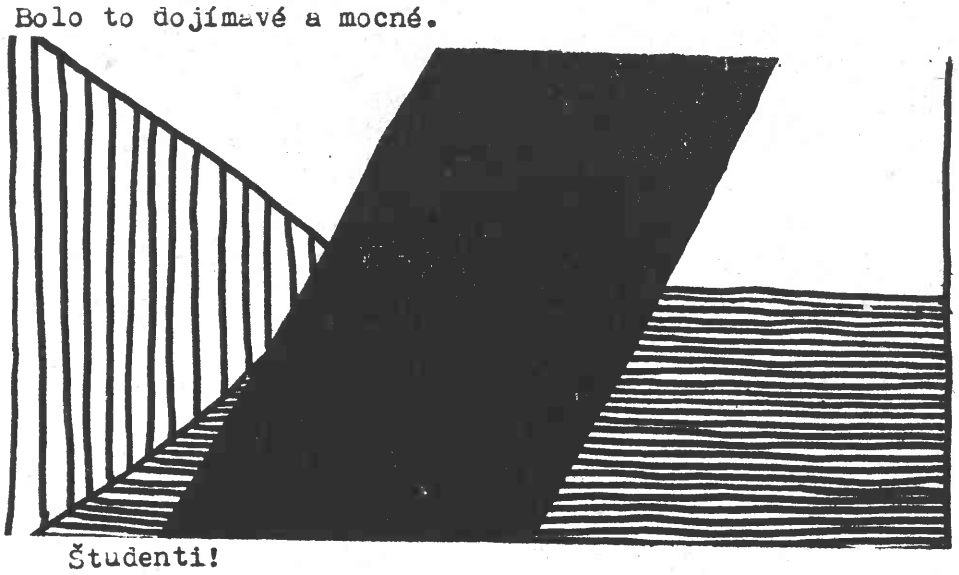

Študenti!

Buďme stále v múdrom styku so všetkými vrstvami národa!

Do svojich študentských parlamentov vyberajme len najlepších. Ustavične vyhľadávajme medzi sebou ešte schopnejších!

Pozývajme si na besedy komunistických predstaviteľov nech nám znovu vysvetľujú svoje kroky a skladajú účty!

Ak sa sami presvedčíme, že naši predstavitelia robia politiku v naozaj národnom a štátnom záujme, vyjadrime im svoju dôveru, vstupujme do komunistickej strany!

A ak naopak prehliadneme ich nečisté kompromisy, alebo až pokusy o kolaboráciu, všemožne ju odhaľujme /letáky, rezolúcie a vymýšľajme stále nové metódy/!

Naše miesto je všade tam, kde je treba rozum a odvaha. Na tento dlhý boj je treba viac hrdinstva ako rozbehnúť sa s holými rukami oproti tankom. A je to aj užitočnejšie hrdinstvo.

ECHO

CO NA SVĚTĚ MÁM RÁD

Ten kdo se na svět díva a ke všemu kývá
Ten samozřejmé bývá vždy vážený a ctěn
Takový mozek ptačí tomu to snad stačí
Já - ať se páni mračí - já musím s pravdou ven

Co na světě mám rád, nedám si brát
Než s lumpy tancovat, to se chci radši prát
Teď slyšte drazí páni, mé písně poslání:

Teď je po tancování, teď se budem prát!

Jan Werich

UK - ZAČIATOK ZIMNÉHO SEMESTRA 1968